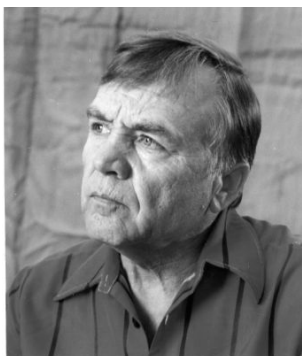

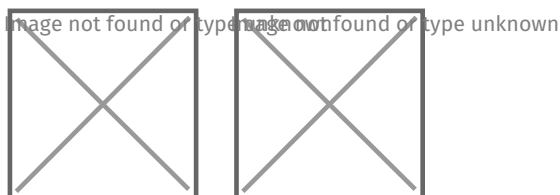
Г. Г. Міщенко

Сироватка Дмитро Матвійович

СИРОВАТКА Дмитро Матвійович (20. 04. 1938, с. Горностайпіль Чорнобильського, нині Вишгородського р-ну Київської обл.) — живописець. Член НСХУ (1990). Навчався на художньо-графічному факультеті Одеського педагогічного інституту (1965—67), закінчив Київський художній інститут (1970; викладачі [П. Басанець](#), [В. Виронова-Готьє](#), [В. Задорожний](#), [А. Пламеницький](#), [К. Трохименко](#)). Працював художником-оформлювачем на 4-й взуттєвій фабриці (1970—73) та старшим художником Дослідно-конструкторського бюро геофізичного приладобудування (1973—92) у Києві. Відтоді — на творчій роботі. Основна тематика робіт — історія України, події 2-ї світової війни та життя в післявоєнний час, робота геологів, природа України. Учасник обласних, всеукраїнських, закордонних мистецьких виставок від 1976, зокрема у Мюнхені (1999). Персональні — у Києві (1975, 1981, 1983, 1987, 1994—98). Деякі роботи С. зберігають у зібранні Міністерства культури України, Музеї гетьманства, галереї «Аліпій» (усі — Київ), шкільному музеї с. Страхолісся (Вишгородський р-н), Посольстві України в Казахстані (Астана).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Пам'ять» (1969), «Геологи приїхали» (1976), «Солдатські вдови», «Білгород-Дністровський. Фортеця» (обидва — 1980), «Зустріч з минулим» (1982), «Осінь у Карпатах» (1984), «Червона калина» (1987), «Стежка до рідного дому» (1987, 2001), натюрморт «Осінь», «Напровесні» (обидва — 1989), «Натюрморт із гарбузом і півнем», «На крутій горі», «Ще одна весна» (усі — 1990), «Боже, Україну бережи» (1991), «На сторожі давніх таємниць», «Польові квіти» (обидва — 1992), «Квіти моєї Чорнобильщини», «Мати», «Видубичі» (усі — 1993), натюрморт «Квіти», «Над весняним простором» (обидва — 1994), «Польові квіти з козаком Мамаєм», «На межі», «Лагідний серпень» (усі — 1995), «Купальниці», «З поліських легенд», «Пасіка», «Повінь» (усі — 1998), «Левада в Горностайполі», «Подільська твердиня» (обидва — 2001), «Хортиця. Було колись в Україні...» (2002), «Тривожний час. Межибіж», «Старий лемко» (обидва — 2003).

Рекомендована література

1. Побєдкіна Л. Персональна виставка Д. Сироватки // Прапор комунізму. 1983. № 84;
2. Міщенко Г. Україна, мистецькі образи нової доби // Ukraina-99: Каталог. К., 1999;
3. Його ж. Крізь образи рідного краю [Про творчість Д. Сироватки] // Українська культура. 2000. № 11—12;
4. Наєнко А. Нев'янучі спомини // Там само. 2001. № 7;
5. Міщенко Г. Українськість жанру [Творчість Д. Сироватки] // Культура і життя. 2001, січ.;
6. Його ж. Творче довголіття Дмитра Сироватки (до 70-ліття мистця) // Образотворче мистецтво. 2009. № 2.

Бібліографічний опис:

Сироватка Дмитро Матвійович / Г. Г. Міщенко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890746>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).